

ВАЖЛИВІСТЬ ВИВЧЕННЯ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ ПІД ЧАС ПІДГОТОВКИ ПІЛОТІВ: СВІТОВА ПРАКТИКА

BANKOVA O.S. The importance of learning English in pilot training: world practice. *The article addresses the issue of the necessary language training for future aviation professionals, together with practical training prior to flight training or initial training during flight in English-speaking countries. World practice shows a growing need for language training for pilots, air traffic controllers, etc. in areas of the world where English is not traditionally the mother tongue of the population. Important questions are what communicative skills are needed by future pilots and how ongoing research on English-language teaching methodology can help in the overall training of aviation professionals. The article presents the results of a study on the training of indigenous language-speaking professional pilots who were trained in English-speaking countries from the outset. The author gives examples from the experiences of students from countries such as China, USA, Greece, Brazil etc. Our research focuses on developing communication skills needed by students, To future pilots, to successfully learn in an English-speaking environment during their apprenticeship.*

Keywords: *language training, communicative skills, training of pilots.*

БАНЬКОВА О.С. Важливість вивчення англійської мови під час підготовки пілотів: світова практика. *У статті піднімається питання необхідної мовної підготовки майбутніх фахівців авіаційної галузі разом із практичним навчанням до початку польотної підготовки або початкової підготовки під час польоту в англійськомовних країнах. Світова практика демонструє зростаючу потребу в мовній підготовці пілотів, авіадиспетчерів та ін. у тих районах світу, де англійська мова традиційно не є рідною мовою населення. Важливі питання полягають у тому, які комунікативні здібності потрібні майбутнім льотчикам і як поточні дослідження*

методології викладання англійської мови можуть допомогти у загальній підготовці спеціалістів авіаційної сфери. У статті представлені результати дослідження навчальної підготовки професійних пілотів, які не говорять мовами корінних народів, та котрі від самого початку пройшли підготовку в англomовних країнах. Автором наводяться приклади із досвіду навчання студентів таких країн світу, як Китай, США, Греція, Бразилія, тощо. Наше дослідження робить акцент на розвиток комунікативних навичок, які необхідні студентам, майбутнім льотчикам, для успішного навчання в англomовному середовищі під час отримання професії.

Ключові слова: мовна підготовка, комунікативні навички, підготовка пілотів.

БАНЬКОВА Е.С. Важность изучения английского языка при подготовке пилотов: мировая практика. В статье затрагивается вопрос необходимой языковой подготовки будущих специалистов авиационной отрасли вместе с практическим обучением до начала полётной подготовки или начальной подготовки во время полета в англоязычных странах. Мировая практика демонстрирует растущую потребность в языковой подготовке пилотов, авиадиспетчеров и т.д. в тех районах мира, где английский язык традиционно не родной язык населения. Важные вопросы заключаются в том, какие коммуникативные способности нужны будущим летчикам и как текущие исследования методологии преподавания английского языка могут помочь в общей подготовке специалистов авиационной сферы. В статье представлены результаты исследования учебной подготовки профессиональных пилотов, не говорящих на языках коренных народов, которые с самого начала прошли подготовку в англоязычных странах. Автором приводятся примеры из опыта обучения студентов таких стран мира, как Китай, США, Греция, Бразилия и т.д. Наше исследование делает акцент на развитие коммуникативных навыков, необходимых студентам, будущим летчикам, для успешного обучения в англоязычной среде во время получения профессии.

Ключевые слова: языковая подготовка, коммуникативные навыки, подготовка пилотов

Вступ. Авіація, можливо, є найглобальнішою з усіх галузей. Не тільки через те, що індустрія робить світовий транспорт доступним та зручним, а тим, що авіаційна промисловість об'єднує людей з різних мовних та культурних верств для участі в операціях, професійного розвитку та підготовки. Незалежно від того, яка мова є рідною, навчання авіаперевезень часто проводиться англійською мовою, починаючи з періодичної підготовки та перепідготовки фахівців та закінчуючи початковою підготовкою нових пілотів.

Щоб стати пілотом, студенти мають продемонструвати компетентність як у концептуальних знаннях авіації, так і в управлінні літаком. Першим кроком зазвичай є завершення курсу початкової школи, який включає звичайні уроки теорії польоту та авіаційних систем, що викладаються інструктором наземної школи. У той час як одним з можливих варіантів є організація курсів навчання в загальноосвітніх школах в режимі онлайн, більшість зі студентів віддають перевагу заняттям з особовим складом (викладачами), які проводяться паралельно за будь-якими іншими професійними навчальними програмами.

У ході практичної частини льотної підготовки студенти взаємодіють із льотчиками аналогічним чином, включаючи словесну демонстрацію знання змісту та майстерності. Однак проблема, з якою стикаються льотчики, які навчаються в англomовних країнах, полягає в тому, що вони повинні брати участь у заходах, використовуючи мову, яка не є їхньою рідною мовою.

Льотчики-інструктори, безумовно, не є викладачами англійської мови, і вони не проходять обов'язкової підготовки в галузі стратегій, спрямованих на пристосування до різних професійних вимог. Викладання англійської мови, необхідне для успішного навчання польотів та є частиною загальної підготовки фахівців авіаційної сфери.

Основна частина. У програмі польотної підготовки англійська мова є невід'ємною частиною оволодіння авіаційною та мовною майстерністю, оскільки все навчання відбувається англійською мовою. Зокрема за англomовними програмами працюють вищі навчальні заклади України, як Національний авіаційний університет. Студенти можуть вивчати авіаційну англійську у своїх рідних країнах або в англiканських країнах багатьох організацій з підготовки льотних екіпажів. У своїх рідних країнах студенти можуть особисто відвідувати курси авіаційної англійської мови, які викладають місцеві інструктори. З іншого боку, деякі студенти приїжджають до країни, де навчаються та до початку практичної підготовки відвідують заняття з авіаційної англійської мови. Оскільки критерії прийому та вимоги до перевірки знання англійської мови під час підготовки до польоту, як і раніше, є неструктурованими та непослідовними, студенти можуть взагалі пропустити мовну підготовку та почати льотну підготовку лише для того, щоб бути «заземленими»

через неадекватну здатність до вивчення англійської мови (ЕМЕРІ; ГЛІДДОН, 2019; РОБЕРТС; ОРР, 2020).

Наприклад, багато студентів, які відправляються до Сполучених Штатів для навчання, мають контракт з авіакомпанією, яка платить їм за навчання та повернення додому (DUSENBURY, 2010), тому час, витрачений на мовну підготовку, вважається марнотратним та неефективним.

Якщо учень розпочинає практичну льотну підготовку без необхідних мовних навичок, це, перш за все, ризик для безпеки. У Сполучених Штатах, де, за оцінками, курсують 40000 студентів міжнародних рейсів (ХОФФМАН, 2020 рік), дотримуються Стандарти авіаційної англійської мови (AELS), викладені у Федеральному авіаційному управлінні (ФАА, 2013 рік).

У 2017 році два пілоти-студенти в Канаді здійснили невдале зіткнення в повітрі під час польоту самотужки. Агентство з розслідування нещасних випадків дійшло висновку, що відсутність знання англійської мови стало однією з причин цього і рекомендувало студентам-пілотам не літати поодиночі до складання іспиту з англійської мови в авіації. Ця аварія є ілюстрацією того, що ОПТ потребують способу достовірної оцінки того, чи достатньо у льотчика англійська мова.

Використання тесту, розробленого з урахуванням вимог ІКАО щодо володіння мовою, є ненадійним показником готовності до льотної підготовки, оскільки стандарти ІКАО спеціально написані для оцінки володіння мовою ліцензованими пілотами та контролерами в галузі лігвістичної підготовки (ІКАО, 2010).

Тестування авіаційної англійської мови для професійних пілотів та авіадиспетчерів потребує певного рівня досвіду з урахуванням відповідних технічних знань (KIM, 2018) і, отже, не відповідає потребам майбутніх льотчиків, які, можливо, ще не набули цього авіаційного досвіду (EMERY, 2015;).

Мовні потреби льотчиків є унікальними в тому, що вони повинні брати участь у спілкуванні з диспетчерами, а також взаємодіяти зі своїми льотчиками-інструкторами, розуміти лекції викладачів наземних шкіл та читати інформативні підручники з теорії польотів, авіаційні системи та аеропорти (EMERY; ROBERTS, 2020). Інші мовні завдання, які очікуються від льотчика, включають інструктаж з інструктором з польотів, переговори з диспетчерами перед вильотом, питання та відповіді на усних іспитах, бесіди з колегами та технічні проблеми (FRIGINAL; MATHEWS; ROBERTS, 2020).

Ці завдання виконуються в гучних, динамічних польотних палубах з авіадиспетчерами, у тренажерах з інструкторами польоту та типових класних кімнатах з наземними інструкторами. На тренувальному літаку та навколо нього студенти повинні відповідати на запити інструкторів, відповідати на запитання, щоб продемонструвати розуміння та підтвердити завдання кон-

трольного списку. Вкрай важливо, щоб навчання авіаційної англійської мови було «спеціально побудовано, щоб забезпечити [навчальні програми] обґрунтованість та ефективність» (ROBERTS; ORR, 2020, p. 140).

Тому, оскільки мовні навички, необхідні для підготовки до польотів, належать як льотчику, так і учню, відповідний мовний курс повинен чітко включати аспекти англійської мови для конкретних цілей, але також має бути орієнтований на деякі академічні навички читання та прослуховування текстів англійською мовою. Щоб краще зрозуміти значущість цього курсу в сучасній авіаційній промисловості, було проведене дослідження ринку цивільної авіації Китаю, яке показало, що до 2016 року в Китаї було близько 32 000 пілотів, 550 з яких були іноземцями (GORBOLD, 2017). Загальна кількість учнів різко зросла, і щорічно в середньому 5000 студентів-пілотів приступають до навчання; 50% цих студентів проходять початкову підготовку в Китаї, а решта 50% - у Сполучених Штатах, Канаді, Австралії, Південній Африці та Англії.

Із досвіду лінгвістичної підготовки американських навчальних закладів, ми бачимо, за словами одного зі студентів, що у льотній школі в Техасі інструктори «говорили повільно». Студент був єдиним пілотом, який пройшов підготовку в Сполучених Штатах, який включав двотижневий курс загальної англійської мови до початку занять. Він також змодельював уроки комунікації, які відбувалися за правилами візуального польоту, та на яких інструктор розповідав студентам про можливі сценарії роботи з радіозв'язком. Прикута увага до мовної підготовки була виправдана тим фактом, що деякі студенти не змогли скласти іспит не тому, що не вміли літати, а тому, що їхня англійська була настільки поганою для виконання сольного рейсу (BIESWANGER, M., PRADO M., ROBERTS J. 2020).

Ми можемо стверджувати, що труднощі мовної підготовки студентів – майбутніх пілотів полягає у факторі англomовного викладача, а саме у тому, чи є англійська мова рідною мовою. Так, студенти льотної школи у Флориді були в основному з Індії, Китаю або Південної Америки, а інструктори стикнулися із труднощами коректного розуміння студентів через диференціацію в акцентах. Інший приклад, коли один із майбутніх пілотів скаржився на грецького інструктора, якого важко було зрозуміти через акцент.

У ході дослідження стало відомо, що пілоти, які пройшли підготовку у Сполучених Штатах, підтверджують, що вони краще справлялися з комунікативними навичками, оскільки англійська мова була рідною у викладачів.

Із іншого прикладу двоє з пілотів висловили жаль з приводу того, що вони не завершили початкову льотну підготовку в Китаї, оскільки, на їхню думку, мовний бар'єр перешкоджав розвитку їхніх льотних навичок. Вони відчували себе переобтяженими необхідністю займатися мовою і вчитися літати одночасно (FARRIS, 2007).

За словами всіх опитаних, були випадки, коли студенти не завершували курс навчання на льотному курсі або не встигали через недостатнє знання англійської мови. Наприклад, учасник, який отримав ліцензію в Південній Африці, згадав про те, що деякі з його однокурсників успішно не завершили свою підготовку і після повернення в Китай перейшли на інші технічні спеціальності. Оскільки авіакомпанія вклала гроші в їхню льотну підготовку, вони врешті-решт стали працювати диспетчерами, техніками з обслуговування літаків або на інших не пов'язаних з літаками роботах в авіакомпанії.

Висновки. Мовна підготовка фахівців авіаційної галузі є невід'ємною частиною загальної підготовки пілотів, диспетчерів тощо. Курс підготовки майбутніх пілотів не має ігнорувати розвиток мовних навичок, а саме таких базових понять як структура англійської мови, володіння англійським акцентом, що широко розуміється, і активне і пасивне ознайомлення з різними акцентами, що необхідно для ефективної та дієвої комунікації англійською мовою, ознайомлення із граматичними навичками, тощо. Найглибші знання стратегічних навичок не можуть повністю компенсувати гостру нестачу мовних знань. При розгляді обох аспектів основну увагу слід приділяти усному спілкуванню, особливо у країнах, де письмове спілкування домінує, а усні навички часто ігноруються у звичайних мовних класах. В Україні, як і в більшості країн світу, акцент навчання комунікативній англійській мові є важливою вимогою для підготовки польотів та їх подальшої кар'єри.

Наше дослідження робить акцент на розвитку комунікативних навичок, які необхідні студентам, майбутнім льотчикам, для успішного навчання в англомовному середовищі. Це дослідження ґрунтується на раніше проведеному аналізі потреб у вирішенні найбільш актуальних мовних завдань на початкових курсах підготовки льотчиків, про що йшлося вище, і дає змогу вивчити досвід пілотів, які успішно завершили льотну підготовку з набуттям англомовних навичок.

Майбутня розробка методології викладання англійської мови для підготовки фахівців авіаційної сфери стала надзвичайно актуальною у світовій практиці навчання спеціалістів авіаційної сфери та у досвіді вітчизняних навчальних закладів.

Список використаних джерел:

1. BIESWANGER, M. 2016. Aviation English: Two distinct specialized registers? In SCHUBERT, C.; C. SANCHEZ-STOCKHAMMER (Eds.), Register Revisited: New Perspectives on Functional Text Variety in English. Berlin & Boston: de Gruyter. 67-85.
2. BIESWANGER, M., PRADO M., ROBERTS J. 2020. Pilot training and English as a lingua franca: some implications for the design of Aviation English for ab initio flight training courses. Available at: <<https://www.researchgate.net/publication/346421690>>

3. BOEING. 2019. Pilot and technician outlook 2019-2038. Available at: <<https://www.boeing.com/commercial/market/pilot-technician-outlook/>>. Access: 30 Jul 2020.
4. BROWN, H.; A. BRADFORD. 2016. EMI, CLIL, & CBI: Differing Approaches and Goals. Japan Association for Language Teaching, Winc Aichi, Nagoya, Japan. Available at: <<http://jaltpublications.org/sites/default/files/pdf-article/jalt2016-pcp-042.pdf>>. Access: 30 Jul 2020.
5. CABAU, B. 2014. Optimizing the benefits of overseas academic sojourns: pre-departure training for exchange students. In PARADOWSKI, M.B. (Ed.) Teaching languages off the beaten track. Bern, Switzerland: Peter Lang, p. 189-208.
6. DAVIES, C. 2004. Developing awareness of crosscultural pragmatics: The case of American/German sociable interaction. *Multilingua*, 23:207-231.
7. DUSENBURY, M.; E. BJERKE. 2013. Predictive power of English Testing: Training international flight students. *Journal of Aviation/ Aerospace Education & Research*, 23.1. Available at: <<https://commons.erau.edu/jaaer/vol23/iss1/5/>>. Access: 30 Jul 2020.
8. EMERY, H. 2015. Aviation English for the next generation. In BOROWSKA, A.; E. ADRIAN (Eds.) Changing perspectives on aviation English training. Warsaw: University of Warsaw. p. 8-34. EMERY, H.; D.
9. GLIDDON. 2019. ICAO Level 4 for Flight Training Admissions: A Square Peg in a Round Hole? International Civil Aviation English Association. 3. Available at: <<https://commons.erau.edu/icaea-workshop/2019/day-2/3/>>. Access: 30 Aug 2020.
10. GORBOLD, D. 2017. One country- multiple training and testing pathways: the effects on test takers, testing systems and English language proficiency». International Civil Aviation English Association.
11. Available at: <<https://commons.erau.edu/icaea-workshop/2017/monday/16/>>. Access: 31 Jul 2020.
12. FARRIS, C. 2007. The effects of message length, L2 proficiency and cognitive workload on performance accuracy and speech production in a simulated pilot navigation task. Master thesis, Concordia University, Montreal.
13. Federal Aviation Administration (FAA). 2013. English Language Skill Standards Required by 14 CFR Parts 61, 63, and 65. (AC No: 60-28A).
14. FRIGINAL, E.; E. MATHEWS; J. ROBERTS. 2020. English in Global Aviation: Context, Research, and Pedagogy. London: Bloomsbury.
15. Available at: <<https://commons.erau.edu/icaea-workshop/2017/monday/16/>>. Access: 31 Jul 2020.
16. HOFFMAN, T. 2020. Aviation English, Please. Federal Aviation Administration Safety Briefing. Available at: <https://www.faa.gov/news/safety_briefing/2020/media/MayJun2020.pdf>. Access: 30 Jul 2020.

17. International Civil Aviation Organization (ICAO). 2010. Manual on the implementation of the language proficiency requirements (Document 9835-AN/453) (2nd ed.). Montreal: International Civil Aviation Organization.
18. JENKINS, J. 2009. English as lingua franca: interpretations and attitudes. *World Englishes*, 28.2: 200-207.
19. JENKINS, J. 2015. Repositioning English and multilingualism in English as a lingua franca. *Englishes in Practice*, 2.3: 49-85.
20. KIM, H. 2018. What constitutes professional communication in aviation: Is language proficiency enough for testing purposes? *Language Testing*, 35.3: 403-426.
21. LYNCH, J.; A.M. PORCELLATO. (this volume). The case for an aviation English screening tool for U.S. flight schools.
22. MODER, C. L. 2013. Aviation English. In PALTRIDGE, B.; S. STARFIELD (Eds.), *The handbook of English for specific purposes*. Malden: John Wiley & Sons, 227-242.
23. PRADO, M. 2019. A relevância da Pragmática no ensino do inglês aeronáutico: um estudo baseado em corpora. Doctoral thesis. Department of Modern Languages, University of São Paulo. Available at: <<https://www.teses.usp.br/teses/disponiveis/8/8147/tde-16122019-181408/pt-br.php>>. Access: 31 Jul 2020.
24. ROBERTS, J.; A. ORR. 2020. Language Education for Ab Initio Flight Training: A Plan Going Forward. In KEARNS, S.; T. MAVIN; S. HODGE (Eds.), *Engaging the Next Generation of Aviation Professionals*. New York: Routledge.
25. SEIDLHOFER, B. 2004. Research perspectives in teaching English as a lingua franca. *Annual Review of Applied Linguistics*, 24: 209-239.

BANKOVA O.S.

PhD, Associate Professor of Aviation English, National Aviation University,
Kyiv, Ukraine

E-mail: bondar_alexandra@yahoo.com

THE IMPORTANCE OF LEARNING ENGLISH IN PILOT TRAINING: WORLD PRACTICE

<https://doi.org/10.38014/osvita.2022.89.13>